

Szeretet

Nem a meghívás, hanem a szolgálat.

2019

MÁJUS

5. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Hagyaték és takaró

Foto: pexels.com

TARTALOM

- Új vezetők az RMBGySz élén
- Anyák napja
- Új lelkipásztor Sepsiszentgyörgyön és Magyarremetén
- Házasság hete volt Mihályfalván
- Mabavisz-ülés Detroitban
- 75 éves a szalárdi fúvóskar
- Női alkalom a szilágysági kerületben

„Isten hallja, amikor hívják és nem marad tétlen. Nem mindig azt teszi, amit mi kérünk, vagy amire számítanánk, hanem azt, amire igazán szükségünk van. Bátorítja és erősíti a lelkünket, mert tudja, milyen könnyen elbátortalanodunk és elcsüggedünk, amikor a dolgaink kedvezőtlenül alakulnak.”

Egy távoli rokont kísértem – végtisztességet téve – utolsó útján. Népes családjá körüllálla a sírt; a könnyes szemeken túl vajon mit őriztek szívükben arról, akit sirattak?

A gyász által körülvengett utolsó út számadás is volt számomra arról, hogy örök kincsként mit adtam át eddigi életem során a gyermekeimnek. Ha már nem élnék, ki vagy mi lennének számukra?

Most, anyák napja táján bálványozzuk az anyákat, s hajlamosak vagyunk elfeledni az apákat. Igen, az anyák a hősök, akik fájdalommal szülik gyermekeiket. Ők (is) azok, akik éjt nappalá téve virrasztanak a betegágy mellett. Ők (is) azok, akik óvó aggodalommal engedik el a kis kezét az óvoda ajtajában. Ők azok, akik féltő tekintettel, nem ritkán könnybe lábadt szemmel követik, amint szelet fog a csemete vitorlája az élet tengerén. Ennyi lenne egy anya világrengető feladata? Féltő gondoskodás és pusztá kötelék? A lét továbbadása?

Ó, nem; sokkal magasztosabb a mindenkori édesanya feladata – s gondolkodok itt a lelki édesanyákra is, kiknek a lelkében születtek a gyermekeik.

Egy kis epizód kapcsán nemrég tudatosult bennem, hogy az, aki vagyok, és ami vagyok, tovább él a gyermekeimben. Hitem, szavaim, tetteim, indítékaim mintegy örökségként hagyom rájuk: akarva-akaratlan.

Egyik vasárnap az istentisztelet után a barátnőmmel beszélgettünk, amikor mondatfoszlányok ütötték meg a fületem:

(folytatás a 3. oldalon)

:: D;RíéFxT ::

■ **Megtartotta IX. választó kongresszusát a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége 2019. március 30-án, Kolozsváron.**

A küldöttség úgy döntött, hogy az elnöki szolgálatot további négy éven át Pardi Félix lássa el, főtitkár továbbra is Borzási Pál, főtitkár-helyettes pedig Rajna Ottó. A hét tagú elnökségben még a következő testvérek foglalnak helyet: Szűcs Sándor, Budai Lajos, Fazakas György és Szabó László. Beszámoló a 16. oldalon.

■ **Megszavazta az Európai Parlament a tavaszi-őrsi óráátállítás eltörlését.** Az Európai Parlament (EP) a tavaszi és őszi, egy órás óráátállítás 2021-től kezdődő eltörlése mellett döntött. A döntés nem végleges: az EP-nek a tagállami kormányokat tömörítő uniós testülettel, az EU Tanácsával is meg kell állapodnia, ez őszre várható. A dátumokról és az óráátállítás eltörlésének részleteiről az Európai Parlament és az EU Tanácsa közösen fognak dönteni. Az EP kedden elfogadott tárgyalási álláspontja a következő: az uniós tagállamok, amelyek a nyári időszámítás szerint szeretnék mérni az időt, legutoljára 2021. március utolsó vasárnapján válhatnak nyári időszámításra; a téli időszámítást választó országok utolsó váltása a téli időszámításra 2021. október utolsó vasárnapján történhet meg; az uniós tagállamok maguk dönthetik el, melyik időzónába kívánnak tartozni; a Parlament 410 szavazattal, 192 ellenszavazat és 51 tartózkodás mellett döntött így. A Parlament tehát támogatta az óráátállítás megszüntetésére vonatkozó bizottsági javaslatot, azonban a kezdő dátumot a korábbi 2019 helyett 2021-ben határozta meg.

■ **Az USA elismerte Izraelnek a Golán fennsíkhoz való jogát.** Donald Trump amerikai elnök 2019. március 25-én a Fehér Házban aláírta azt a nyilatkozatot, amellyel az Egyesült Államok hivatalosan elismeri Izrael fennhatóságát a Golán-fennsík felett, írja az MTI. A bejelentés utáni sajtótájékoztatón Trump hangsúlyozta, hogy bármilyen jövőbeni közel-keleti béke-megállapodásnak biztosítani kell Izrael jogát az önvédelemre. A Golán-fennsíkot Izrael 1967-ben foglalta el Szíriától, és 1981-ben egyoldalúan kiterjesztette rá az izraeli törvénykezést, ezzel gyakorlatilag annektálva a területet. Ezt a lépést a nemzetközi közösség mindeddig nem ismerte el.

Az utolsó 100 m (I.)

1985-ben, Indianapolisban rendezték meg az év legnagyobb Forma-1 autóversenyét. Milliókat vonz ez a ropant látványos és izgalmas verseny. Azon a versenyen többen is esélyesek voltak a győzelemre, többek között a brazil Senna és Pique, a brit Mansell, az osztrák Berger, vagy a francia Prost. Titokban mindenki azt remélte, hogy ő fogja átvenni a győztesnek járó serleget. Hát a versenyen az történt, hogy utcahosszal vezetett az angol Mansell, amikor nem több mint 100 méterrel a cél előtt kifogyott a kocsijából az üzemanyag. A találatkony sportember kiugrott az autóból, és kézzel nyomta be a versenygépet a célvonalba. De ez idő alatt, ha jól emlékszem, hat másik versenyző már megelőzte, így aznap nem őt ünnepelték.

Testvérek, valahányszor bemegyek egy gyülekezetbe, ahány lelket látok, mindre azt mondom, hogy itt vannak az esélyesek, hogy a Bárány győzelmi indulóját közösen énekeljék. A küzdőpályán sikeresen döntöttek le hasonló próbákat, akadályokat. Közös volt a cél, a lelkesedés, a motiváció, s mégis, a végén, az ünnepi vacsoránál az fog ülni, akire nem is gondolunk. Igen találó a közmondás: „a végén csattan az ostor”. Ezt a gondolatmenetet senki nem fejezte ki jobban, mint az Úr Jézus Krisztus a tíz szűz példázatában. Az utolsó 100 méteren sok minden kiderült, de ami a legfontosabb, hogy a lámpásuk olaj nélkül hasznavehetetlen volt. És könnyen elképzelhető, hogy ezek között lehet a gyülekezet valamelyik előjárója, vagy az énekkar vezetője, vagy egy imaóra vezető. Az sincs kizárva, hogy egy lekipásztor vezette őket a MOL-kúthoz, hogy olajat vegyenek. De addig, míg rendezték azt, amit akkor kellett volna rendezni, mikor annak ideje volt, már kifutottak az időből. A kaput bezárták. Kirekesztették magukat a diadalból, akárcsak Mansell.

Valahányszor találkozom dr. Kolumbán Sándorral, mindig elmondja: „Tiszteletes úr, tiszteletes úr, el tetszett érni az utolsó vonat utolsó vagonját”. Erre azt mondom: „Kedves doktor úr, hálát adok Istenemnek, hogy adott annyi szüflát, hogy elérjem az utolsó vonat utolsó vagonját”. S azóta eltelt öt esztendő. Szerintem, nem érdemeltem meg ezt a plusz 5 évet.

Meggyőződésem, hogy Atyánkat nem érdekli, ki hogyan kezdte földi pályafutását, és közben mit csinált, hiszen tudjuk hogy az üdvösség nem cselekedetekből van. Annál fontosabb számára, hogy amikor Ő meghúzza a vonalat, hogyan talál: éppen akkor jössz Hozzá, vagy éppen akkor távolodsz el, éppen akkor békülsz ki a felebarátoddal, vagy éppen akkor haragszol meg rá, éppen akkor szersz meg valakit, vagy éppen akkor gyűlölsz meg valakit, éppen akkor töltöttem meg lámpásod olajjal, vagy éppen akkor lett üres?! [dz]

(folytatás a címlapról)

„Te ajándék vagy a szüleidnek, tudod? Vártak rád, imádkoztak érted, és most örömről vagy, gyönyörködnek benned!”

Ismerősen csengtek a mondatok, ahhoz hogy rádöbbenjek: ezek az ÉN szavaim! Ezeket ÉN szoktam mondani a lányomnak az esti összebújás idején! S íme ő, egy kisbabát ringatva ugyanezekkel a szavakkal babusgatja a csöppséget. Elnéztem és tovább hallgattam, amint a 9 évesem becéző szavaival betakarja a pár hónapos emberpalántát egy szerető simogatás kíséretében. Abban a pillanatban a szülői felelősség kettős teherrel nehezedett vállamra. Élőben láttam szemeim előtt megtörténni azt, amit oly sokat hallottam: ő részben én vagyok. Lelki hagyatékom ott, az imaház utolsó soraiban élővé vált, és mázsás súllyal még felelősebbé tett. Tudatosabbá.

Ma eltűnődöm: milyennek szeretném a gyermekeim látni most vagy 5-10-20 év múlva? Felnőttként mit fognak megélni és képviselni?

Tudnak vagy fognak tudni őszintén szembenézni magukkal, és meglátni létezésük magasztos voltát? Rácso-dálkoznak majd emberi létük szépségére azért, mert ők Isten gondolatában megszülettek, majd adattak nekünk? Fejleszttem azt a „látást” bennük, hogy, ha kitekintenek a szobájuk ablakán, az eléjük táruló természet Istenről beszéljen? Tudni fogják önfeledten megélni a szépet, és észrevenni a hétköznapi csodákat az életükben? Meglátni a másokban az embert, a jót, és feltételezni a legjobbat? Tudnak majd tisztelttudó fiatalemberre vagy bájos hölgyre cseperedni, aki tisztában van értékeivel és korlátaival, és egy boldog, teljes életet él? Fiatalemberként majd az ajtót kinyitni a lány előtt, és őt előre engedni? Apaként erősnek, védelmezőnek és példaképnek lenni? Felesésként tisztelni férjüket és otthont teremteni? Anyaként dajkálni?

És a legfontosabb: tudják, hogy ki

életük legfőbb Forrása, és azt, hogy ki az ÚT, az Igazság és az Élet?

Nem tudhatjuk, de meglehet, hogy amíg gyermekeink eljutnak oda, hogy beteljesítsék Istennek életükre vonatkozó tervét, tövises és rögös út vár ránk. Könny és keserűség; próbák, amelyek során minket is formál Isten. Vetem és vetem a (lelki) magot, és semmi. Jelnek még csak csírája sem, hogy hatással van gyermekemre bármiféle lelki-szellemi dolog. Én meg remegve, izgatottan, már-már meg-rögzötten vizsgálom naponta, hogy csíráznak-e azok a „magvak”. Majd az Úr emlékeztet rá, hogy legyek türelemmel, csak tartsak ki, és kapaszkodjak azokba az ígéretekbe, amelyeket gyermekeimre nézve adott.

Egy életlecke által (is) megtanított az Úr, hogy Ő az ígéretek és a reménység Istene. Barátnőm gyermeke tipikus romboló, laza, öntörvényű kamaszként élte neki tetsző életét. Amikor pár évvel ezelőtt fiáról kérdeztem, édesanyja könnyes szemmel vallotta meg az Igét, amit próféciaként kapott fiára nézve: „szelídlelkűsége ismert lesz minden ember előtt”! (Fil 4:16) Bekeretezte ezt az ígét, és kitette a falra, örök emlékeztetőül. Akkor, a valóságra tekintve, meredek volt e prófécia. Valahogy olyan hihetetlennek tűnő dolog. De az édesanya hite példaértékűen szilárd volt. Pár év telt el azóta, és derék fiatalember lett e kamaszból, aki újjászületett, és bemeztetés által is megvallotta hitét. Ma gyülekezete szolgáló tagja, és gyönyörködünk benne, az ígéretek megtestesítőjeként.

Megtanultam, hogy lehet olyan, hogy kamaszod rezzentelen arccal ül melletted az istentiszteleten, vagy az unalom legfőbb megtestesítője. Lehet, hogy tiniklub helyett alkalmadtán a focimérkőzést választja. Lehet, hogy semmi hittel kapcsolatos dolog nem érdekli. Én csak tartsak ki. Legyek Krisztusé, szeressem gyermekem, és sose hagyjam abba az érte mondott imát és a böjtöt.

A pusztai időszakban talán jobban kapaszkodok Istenbe a fájdalom tálán, és emlékeztetem önmagam, hogy ki Ő. Majd emlékeztetem Őt a gyermekeinkre adott ígéretekre. Milyen kedves életgyakorlattá vált ilyen időszakokban az ige: „Ti, akik az Urat emlékeztetitek, ne legyetek némák” (Ézs 62:2)! „Kelj föl, kiálts az éjszakában... Önts ki szívedet, mint a vizet, az Úr színe előtt! Emeld föl hozzá kezedet gyermekeid életéért” (Jer 31:2:19).

És megtanultam azt is, hogy az Úr a legváratlanabb, leghétköznapiabb pillanatokban látogatja meg ugyanazt a kamaszt, aki sírva teszi le bűneit. Így a leghihetlenebb helyzetben szólíthatja meg a tékozló fiút vagy lányt, aki futva megy vissza az atyai házhoz. A reménytelennek tűnő gyermek pedig a maga szájával mondja, hogy az újjászületés perceit éli meg, mert magával az Istennel találkozott. Hihetetlen, nem? A hitnek nem!

Anyának lenni ajándék. Anyának lenni felelősség. Ám óriási lehetőség is.

Kedves édesanyák! Tudatosan éljünk életünk legnagyobb lehetőségével: neveljünk és „szeressünk fel” egy olyan nemzedéket, akinek szívében ott van az istenfélelem, a szeretet megélése, és akik hithősként járkák végig az eléjük adott életutat, túlmutatva önmagukon, Istent hordozva.

Anyaként van, hogy elbukom. De vigasztal az a tudat, hogy nem egy személyes küldetés a gyermeknevelés, hisz számíthatok egy szerető, erős férjre, és arra, hogy mennyei Atyám jobban szereti gyermekeim, mint saját magam. Így tudom, hogy a réseket befedezi és kipótolja. Ezért takarjuk be férjemmel minden este a fizikai takarón túl imatakaróval is gyermekeinket.

Máté Imola
Székelyudvarhely

„Eredj fiam, munkáldjál ma az én szőlőmben!”

2019. március 10-én örömteli ünnepre gyűltünk össze Sepsiszentgyörgyön, amikor a gyülekezet és körzet új lelkipásztorát, **Dézi Istvánt** szolgálatba való beiktatásának voltunk tanúi. Az imaáhitaton a Lk 6:12 alapján Veress Bálint, a kézdivásárhelyi gyülekezet vénje buzdított arra, hogy szolgáló hívő emberként legyen mély és buzgó imaéletünk, majd Papp László vendég lelkipásztor a Zsid 12:1-3 alapján emelte ki, hogy jól futni és célba érni csak terhek nélkül, kitarással és Krisztusra felnézve lehetséges. Győrfi Elek Tóbiás baróti lelkipásztor a Székelyföldi Missziókerület részéről bátorította új helyen szolgáló lelkipásztor-társát, hogy építse a Krisztus egyházát, készítse, tökéletesítse a Krisztus menyasszonyát az Ő napjára.

Igei üzenettel Pardi Félix testvér, a Szövetség elnöke szolgált a Mt 21:28 alapján. Hangsúlyozta, hogy az elhívás a fiaknak szól. Az Úr nem rabszolgaságra, hanem szolgálatra hív, és ez a hívás sürgető, hiszen a világ sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését. A szolgálatra való elhívás az Úr szőlőjébe szól, a „szőlőskert” az Úré, de mint mindennek örökösei, az Úr gyermekei is élvezik ennek a munkának gyümölcsét, ezért érdemes semmit nem sajnálva, minden időt, erőt, pénzt és energiát befektetve hűségesen munkálkodni, mert meglesz a jutalma.

Dézi István személyes bizonyoságtételében elmondta, hogyan találta meg őt Isten mérhetetlen kegyelme, hogyan munkálta benne a megtérést és az újjászületés csodáját, majd hogyan hívta a szolgálatra. Ezt követően az avatóbizottság – Pardi Félix, Dóczi Tibor, Vajda Miklós, Bertalan Péter és Győrfi Elek Tóbiás – kézrátétellel imádkoztak a beiktatott lelkipásztorért, Isten áldását kérve az életére és szolgálatára.

A köszöntések sorában Dóczi Tibor (a gyülekezet előző lelkipásztora, 1Jn 4:7), Vajda Miklós (ügyintéző lelkipásztor, ApCsel 20:24), Bertalan Péter (nyugalma-zott lelkipásztor, 1Kor 13:13, Péld 25:11), Papp László és Papp Erzsike (a beiktatott lelkipásztor sógora és lánytestvére, 2Móz 33:13-15 és Fil 3:14), Morar János (erdőszentgyörgyi gyülekezetvezető, Zsolt 133, Zsolt 134:3), Fűrész-Szállasi Rudolf (baróti körzetben szolgáló missziómunkás, 2Móz 4:2-4), Dombi Miklós (a beiktatott lelkipásztor apósa, 1Thessz 3:12-13) valamint Barabás József (a sepsiszentgyörgyi gyülekezet részéről, ApCsel 6:5-10, 7:55) üdvözltek a beiktatott lelkipásztort.

Az újonnan beiktatott lelkipásztor az 1Pt 4:11 alapján fogalmazta meg látását az új szolgálati helyével és a rábízott szolgálattal kapcsolatban, elmondva, hogy elsősorban az a célja, hogy szolgálata Isten dicsőségét munkálja. Megfogalmazta azt a vágyát, hogy Isten Igéjét szeretné szólni, Isten erejével, a Jézus Krisztus által.

A közös ebéd után, a délutáni alkalmon igei üzenettel szolgált Papp László lelkipásztor a Jel 4:1 alapján. „Isten szolgálja a mennybe néz, akkor is amikor a földön problémák veszik körül.” Igével szolgált még Vajda Miklós lelkipásztor testvér is, aki az Ef 6:10-20 alapján a lelki felfegyverkezésre bátorított és kiemelte az imaháttér fontosságát a lelkimunkások támogatásában.

Isten áldása legyen az újonnan beiktatott lelkipásztor életén, szolgálatán és családján!

Barabás Emőke

TELEK 36.

2019. március 8-10. között került megrendezésre a 36. TELEK (Tiszántúli és Erdélyi Lelkimunkások Evangélizációs Közössége) találkozó. A 8-án kezdődő, közös nyitó-összejövetel a nagybányai magyar baptista imaházban volt megtartva. A közös imaalkalom után Katona László nagydobosi lelkipásztor tartott előadást a következő témáról: „Lelki ajándékokkal, karizmákkal kapcsolatos kérdések és feladatok a Biblia tanítása alapján”. Az érdekesítő és gondolkodásra késztető tanítás után a nagybányai testvérek vendégszeretetét tapasztalhattuk, miközben jó beszélgetések alakultak ki az ebéd közben is.

Szombat délelőtt Nagybányán, Kiskapuson és Érszöllősen kisebb csoportokban vitattuk meg az előadáson hallottakat. Péntek és szombat este, valamint vasárnap a Magyarországról, Kárpátaljáról és Szlovákiából érkezett testvérek az erdélyi gyülekezetekben szolgáltak.

Vasárnap este szintén a fent említett három gyülekezetben tartottak záró alkalmakat. Mindegyik helyen a vendég

Fehér ruhában Kiskapuson. Négy fehér ruhás fiatal izgalomtól és örömtől sugárzó arccal tett bizonyosságot Krisztusban nyert új életéről népes hallgatóság előtt, a kiskapusi baptista gyülekezetben március 31-én. A Kalotaszeg határain belülről és kívülről érkezett hallgatóság előtt Mike Sámuel kecskeméti lelkipásztor hirdette az igét délelőtt az Ezékiel 36, délután a Bírák 6 alapján. Az ünnepi alkalom

programját gazdagította és a dicsőítést vezette a kolozsvári Névtelen Band énekcsoporthoz, továbbá szolgált a gyülekezet énekkara és a helybeli ifjúság. A bemerítést Oláh Lajos helybeli lelkipásztor végezte. Isten áldja és tartsa meg az új tagokat, valamint szaporítsa a gyülekezetet az üdvözülendőkkel! Istené legyen a dicsőség! *A képen balról jobbra: Oláh Lajos lp., Pusztán Gedeon, Pusztán Dániel, Oláh Gergő-Balázs, Faragó Debóra, Mike Sámuel lp. [O. L.]*

testvéreink tettek bizonyosságot munkájukról, megtapasztalásukról, ami után Isten ígéjét is közölük hirdette az erre a szolgálatra megbízott testvér. Felemelő volt szolgatársi közösségben venni az Úr áldásait, illetve tanulni egymástól, ismerkedni a helyi gyülekezetekkel. Minden áldásért Istené legyen a dicsőség!

János Csaba

Új lelkipásztor Magyarremetén

Isten ígéretének szemmel látható beteljesülését ünnepelhette a magyarremetei gyülekezet, amikor Szabó Sándort felavatták a lelkipásztori szolgálatra 2019. március 17-én. Több mint száz testvér jött el együtt örülni az örülőkkel, a környékbeli és távolabbi gyülekezetekből, boldogan hangzott fel: „Éneklek: ez az a nap, mit az Úr szerzett! / Vigassággal, mert oly boldoggá tett!” A közös dicsőítés után Oláh Lajos testvér buzdította imára az összegyűlteket a Zsolt 118:24-29 alapján, majd ezt Szűcs Sándor testvér igehirdetése követte, aki a 2 Kír 9:1-14 szakaszból Isten szolgájának elhívásáról, üzenetéről és eredményéről beszélt. Ezután Szabó Sándor testvér

felolvasta életrajzát, válaszolt az avató bizottság hitelveit érintő kérdéseire, majd sor került az ünnepi fogadalmételre is. Az avató bizottság tagjai – dr. Giorgiov Adrián lp., Szűcs Sándor lp., Oláh Lajos lp., Elekes József lp. és Lőcse Sándor, a gyülekezet diakónusa – kézzel a szívvel imádkoztak az új lelkipásztorért, kérve Isten Szellemének bölcsességét és erejét a szolgálat végzéséhez. Ezt követték aztán a jelenlevő lelkipásztorok, a gyülekezet vezetői, a helyi ifjúság, a polgármester, a református lelkész és a családtagok köszöntései. Az ünnepi alkalmon nagyon sok ige elhangzott, azonban az 1 Tim 4:12 több köszöntésben, szolgálatban is visszacsengett, ami az új lelkipásztor elhívásakor is kulcsfontosságú üzenet volt mennyei Atyánktól: „Senki a te ifjúságodat meg ne vesse, hanem légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, a lélekben, a hitben, a tisztaságban!”

Hisszük, hogy az Úr továbbra is jelen lesz és együtt munkálkodik a magyarremetei gyülekezettel!

Szabó Edit, Magyarremete

„Házasság hete” Érmihályfalván

Immár ötödik alkalommal csatlakozik a „Házasság hete” rendezvénysorozathoz az érmihályfalvi magyar baptista gyülekezet. Ez a kezdeményezés közel két évtizede indult Angliából, mely Valentin-nap környékén minden évben egy hétig a házasság és a család fontosságára kívánja irányítani a figyelmet. Mára már több mint 4 kontinens 21 országában tartanak rendezvényeket, különböző programokat e hét keretein belül.

Az Érmihályfalván 2019. február 15–17 között szervezett hétvége fő témája ez volt: „Randevú egy életen át”. Meghívott előadókként Kulcsár Tibor budapesti baptista lelkipásztor és felesége Kulcsár Anikó, a MERA Rádió főszerkesztői és a SOLA Rádió műsorvezetői szolgáltak. Áldott és tanulságos előadásokon keresztül igyekeztek bemutatni és hangsúlyozni azt, hogy a házasság Isten csodálatos ajándéka és gondoskodása az ember számára, amelyben a házastársak megtapasztalhatják a feltétel nélküli szeretetet, a hűséget, az őszinte megbecsülést egy nekik rendelt, de nem tökéletes társon keresztül. Az előadók azt is kiemelték, hogy a házasságban egy férfi és egy nő saját elhatározásából kötelezi el magát arra, hogy egymást bátorítsa, segítse és védelmezze. Ezért a házasság felelősségteljes feladat, mely biztonságos és meghitt közösséget jelent, és áldásul szolgál életünk minden területére nézve. Az elhangzottakból az is kicsengett azonban, hogy napjainkban egyre gyakrabban végződnek a házasságok válással, mert a házastársak nem tudatosan választottak, nem képesek megoldani a konfliktusokat, nem szánnak elég időt egymásra, nem értékelik kellően egymást, vagy nem kéri Isten segítségét a problémák megoldásában.

A megszervezett alkalmak nyitottak voltak bárki számára. Nagy öröm volt látni, hogy a gyülekezeti tagokon kívül a városból is érkeztek szép számmal hallgatók. A lelkipásztor házaspár együtt tartotta előadásait, melyek üzenettel szolgáltak valamennyi korosztály számára. A főtémába illeszkedő „De hogyan?” című előadás a házasság előtti időszakot mutatta be, s tanácsokat kaphattak a jelenlévők, hogy hogyan lehet a randevúzást a házasság megkötése után is életben tartani. Szombat délelőtt a fiatalok kaptak jó tanácsokat a „Készülődés a házasesetre” című előadással, valamint a számukra szervezett regionális ifjúsági konferencia keretein belül. A szombat délután és vasárnap délelőtt központi témája „Az elromlott házasságok helyrehozása a Biblia fényében”. Az előadó házaspár e témát két részre osztotta. Első alkalommal felhívták a figyelmet azokra a ténye-

zőkre, amelyektől egy házasság elromolhat, valamint azt is elmondták, hogy e mai modern világban melyek a házasság legnagyobb veszélyforrásai. A második részben a hangsúly az elromlott házasságok helyrehozásán és a hibák kijavításán volt. A vasárnapi esti alkalom a helyszíne az érmihályfalvi Bartók Béla művelődési ház volt. A reményekhez híven sokan érkeztek a városból és a környező településekről. Az utolsó előadás témája összegezte az elmúlt alkalmak mondanivalóját: „Élettársi, házassági kapcsolat... másképp”. Tibor testvér és Anikó testvérnő ismét igyekezett hangsúlyozni a házasság fontosságát, tisztaságát és a bibliai alapelvek tiszteletben tartását.

Az alkalmakat Szűcs Dániel és Papp László lelkipásztorok vezették, melyek végén a helyi gyülekezet egy kis szeretetvendégséggel is készült a jelenlévők számára. Ez alkalmat adott beszélgetésekre, ismerkedésre és közösségépítésre.

Reméljük, hogy ezen alkalmak az elhangzott bibliai és erkölcsi érvekkel, valamint tudományos kutatások eredményeinek bemutatásával alátámasztják a házasság örökkévaló értékét. Bátorítására lehetnek a házaspároknak, családoknak, hiszen nyíltan beszélnek a házasság mindennapi valóságáról, örömeiről és feszültségeiről. Fontos, hogy úgy a házasságok, mint a házasságkötés körében ébren tartsuk a teljes helyreállítás reményét, melyet Jézus is tanít, nekünk pedig feladatunk ezt továbbadni mások felé is.

XII. Határmenti karvezető és énekkari kurzus Békéscsabán

Február 22-24-e között került sor a XII. Határmenti karvezető- és kórus kurzusra, Békéscsabán a Körösvidéki Baptista Egyházkerület szervezésében. Az eseménynek már hagyománya van a békési városban. Idén is szép számban gyűlhettünk össze, mindössze 65 karvezető jelentkezett. Erdélyből 45-en lehettünk ott a Partiumból, Szilágyságságból, Székelyföldről. Művészeti vezető Oláh Gábor karnagy volt, tanárok pedig Oláh Gábor, Oláh Miklós, Kovács István, Erdei István és Perlaki Attila. Hangszeren közreműködött Tóka Ágoston orgonaművész. Az idei kurzus anyagát Félix Mendelssohn Bartholdy zeneszerző műveiből válogatott művek tették ki. Motették, zsoltár parafrázisok igei gondolatokkal átítatott kórus darabok hangozhattak el. Részletek hangzottak el az Éliás (Illés) oratóriumból, a 95-ik és 42-ik zsoltárból, illetve más megzenésített igeversek. A kurzuson részt vevők úgy karvezetők, mint kórus tagok számára kihívás volt ilyen jellegű műveket vezényelni illetve énekelni. Olykor 8 szolamú művek is megszólaltak, melyet a hétvégére egész jól elsajátíthattak az énekesek. A kórus több, mint 100 főből állt, a helyi és környező gyülekezet lelkes tagjaiból.

Áldott hétvégét tölthettünk együtt, ahol ápolhattuk a testvéri közösséget és szakmailag is fejlődhattunk. Istené minden dicsőség! (S.D.G.)

Veres Dániel, Barót

Felhívás célgyűjtésre

Kedves szilágysági testvérek!

Örömmel és Isten iránti hálával közöljük testvéreinkkel, hogy a múlt esztendőben a sámsóni körzethez tartozó mocsolyai leánygyülekezet úgy lélekszám szerint, mint tagságilag is gyarapodott. Isten segítsége által a gyülekezet a falu megfelelő helyén mintegy 20 áras telket és rajta levő ingatlant vásárolhatott meg abból a célból, hogy a megvásárolt telekre ez új esztendőben új imaházat építsenek. Testvéreink kérése alapján a Szilágysági Missziókerület tanácsa **célgyűjtést hirdet** a szilágysági missziókerületben a **Pünkösöd ünnepe alkalmából a mocsolyai baptista gyülekezet imaházépítésének javára**. Kérjük azokat, akiknek szívében az Úr munkálja a jókedvű segítségnyújtást, hogy az általuk eldöntött segítséget Szövetségünkhez, Nagyváradra juttassák el!

Köszönettel, a **Szilágysági Missziókerület tanácsa**

A Magyar Baptista Világszövetség tanácsulése

- Detroit, 2019. március 15.

A Magyar Baptista Világszövetség (MABAVISZ) évente tart Tanácsulést, rendszerint tavasszal. A gyűlés helyszíne ezúttal az amerikai Detroit volt (USA), ami többek között azért különleges, mert ez volt az első alkalom, hogy a Kárpát-medencén kívül került megszervezésre az ülés. Akik legalább a gyűlést megelőző napra idejében megérkeztek, azok Herjeczki Géza nyugalmazott detroiti lelkipásztor vezetésével egy városnéző sétában is részt vehettek, aminek külön örvendtünk. Jó volt napközben is együtt lenni, és városnézés közben kötetlen módon beszélgetve megismerni egymás ügyes-bajos dolgait. Másnap, 2019. március 15-én, sor kerülhetett a Tanácsülés megtartására a Detroiti Magyar Baptista Imaházban.

A Tanácsulést Gergely István New York-i lelkipásztor – a MABAVISZ elnöke – nyitotta meg és vezette, mindennek előtt áhítatra buzdítva a Jn 8,31-36 alapján. Ezt követően beszámolók következtek a különböző tagországok képviselői részéről.

A Vajdaságot (Szerbia) Nyúl Zoltán és Nagy Tibor testvér képviselte. Beszámoltak arról a misszióról, ami Bácskossutfalván, Pacséron, Kishegyesen, Csantavéren, Szabadkán, Felsőmuzslyán és Hertelendyfalván folyik, illetve azokról a kihívásokról, amikkel jelenleg szembesülnek a szolgálatok kapcsán. Örvendünk, hogy Győri Kornél testvér Magyarországról szívvel-lélekkel szervezi a vajdasági missziót, és annak is, hogy ebben a szolgálatban Szövetségünk gyülekezetei közül a temesváriak és az aradiak (Arad I.) is külön áldozatot vállalnak. Megjegyzendő még, hogy a Nagyvárad Betlehem gyülekezetéből Tóth Zoltán testvér másokkal együtt hasonlóképpen hűségesen kivette részét a evangélium vajdasági hirdetéséből.

(folytatás a 10. oldalon)

75 éves a szalárdi fúvóskar

Isten kegyelméből a Szalárdi Magyar Baptista Gyülekezet fúvós zenekara szolgálatának újabb mérföldkövéhez érkezett. 2018. december 23-án, amikor Urunknak hálát adva emlékeztünk meg a zenekar megalakulásának 75 éves fennállásáról. E jeles napra meghívást kaptak a fúvóskar egykori elszármazott tagjai, akik a jelenlegi zenekari tagokkal együtt magasztalták Urunk nevét.

Veress Efraim lp. a Zsolt 111:1-10 verseivel köszöntötte az egybegyűlteket, és beszélt a fúvósok szolgálatának bibliai alapjairól. Dr. Nagy Miklós tv, Szalárd község polgármestere is köszöntést mondott, kiemelve a fúvóskari tagok hűségét az Isten iránti szolgálatban. A fúvós zenekar, a férfikkal közös vegyes-kari szolgálatait tették színessé a hálaadást.

Kelemen Sándor Tomi a Zsolt: 98:6 és Zsolt 150:1-3 verseit olvasta, kiemelve, hogy az Ige felszólít bennünket az Úr dicsőítésére, és Istentől parancsunk van arra, hogy dicsőítsük őt. A múltba tekintve a történelem Urának keze nyomát szemlélhetjük, gyönyörködhetünk abban, ahogy a közösség fúvós zenekarának megalakulásának körülményeiben Isten akaratának valósult meg. A második bécsi döntés után, 1941. január 20. és február 16. között a Kondorosi Baptista Gyülekezet fúvós zenekara Kóródi Dániel gyulai lelkipásztor vezetésével missziói körútra indult Magyarország keleti részére és a Bihar-vidék gyülekezeteibe. Az út nagy részét gyalog, sáros utakon, apostolok lován, jobb esetben lovaskocsikon tették meg, de annál nagyobb örömmel vitték az Úr szeretetének tűzével az örömhírt a gyülekezetekbe. Így érkeztek meg említett év január 25-én Szalárdra is, amiről a „Kürt” c. baptista ifjúsági lap így számol be '41-ben: „Másnap, 25-én Szalárdra kocsikon vittek bennünket testvéreink 'csepegős' időben, itt már legalább járdák voltak. Itt már a kezdés előtt félórával érkeztem a karvezető testvérrel, mégis csak azért juthattunk be, mert szerepelnünk kel-

lett. Az ajtó nyitva állt egész idő alatt, és az utcán is, két oldalt, az ablakok alatt állt a hallgatóság fél tizenkettőig. Mikor oszolni kezdtek, többen akkor jöttek be és mondták: eddig csak hallgattuk, de legalább lássuk is meg óhazai magyar testvéreinket! Szaládról megint nekivágtunk a sárnak az apostolok lován, bár én mentem kicsit az Elek Lajos tv. lován is, mert itt már a cipő szára alacsonynak bizonyult. Míg én a lovon ültem, addig a ló fiatal gazdája, az én hűséges lovászom vígan lépdelt a többiekkel-gyalog...”

Közösségünk tagjai indíttatást kaptak ezáltal arra, hogy gyülekezetünkben is megalakítsák a fúvós zenekart. Ennek érdekében megbízták Dani Lajos gyülekezeti vént, valamint Elek Lajos diakónus testvéreket, akik Nagyváradról a Zene és Hangszerjavító üzletből megvásárolták a hangszereket. Ezután kérték fel Nagy Pált, a kondorosi fúvóskar vezetőjét az alakuló zenekar betanítására, amit testvérünk el is vállalt. Így 1943-ban megalakult a szalárdi fúvós zenekar. Első nyilvános szolgálatára 1943. február 24-én este 7,00 órától, a szalárdi Levente Otthonban, a Vörös Kereszt javára rendezett jótékonysági célú Hazafias Ünnepeken került sor. Karmesterek Kocsis Sándor, Király András, Elek Imre, Elek Dániel, Elek Béla voltak. A fúvóskar Elek József testvér vezetésével közösségünkben ma is aktívan magasztalja az Urat.

A szalárdi gyülekezet fúvós zenekara 2011. október 30-án Magyarországon, a kondorosi baptista gyülekezetben szolgált hálaadó napon, ahol testvéreink a zenekar részéről az Úr iránti hálájuk jeléül a kondorosi testvérek részére egy emléklakettet adtak át.

A zenekar megalakulásának 75 éves jubileumán külön meghívott vendégekként jelen voltak Magyarországról, a Kondorosi Baptista Gyülekezetből érkezett testvérek, akik Kiss Illés Zoltán lp. vezetésével vettek részt az ünnepi alkalmon. A kondorosi vendégek közül közösségük fúvóskarának múltjáról Bálint Ferenc testvér emlékezett meg.

A szalárdi fúvóskar alapító tagjai közül idős Elek Gyula testvér a zenekar megalakulásáról és szolgálatáról emlékezett meg, aki maga is közel harmincöt évig volt a zenekar aktív tagja. Három hónapig tartó betegsége idején imádsága az volt, hogy meggyógyulva még eljöhessen az Úr házába. Kérése meghallgatásra talált. A jubileumi ünnep után tizenöt nappal elköltözött az élők sorából.

Ezt követően Cséki Géza és Zsisku Ármin, a zenekar egykori tagjai hálaadással beszéltek zenekari szolgálatuk idejéről. A korábbi karmesterek közül id. Elek Béla és id. Elek Dániel, valamint a jelenlegi karmester Elek József testvérek igei gondolatok alapján tekintettek vissza karvezetői tevékenységük éveire. A helyi közösség férfikarának szívbe markoló énekszolgálata – „Hazám ott van a

(folytatás a 11. oldalon)

Női alkalom volt Kémeren

Április 1-én, hétfő délután 5 órakor kezdődött a kémeri baptista imaházban a szilágysági misziókerület összevont női alkalmá, ahol az „Imaharcok” téma köré gyűltünk össze szép számban. Már a köszöntések és az imára buzdítás során elhangzott, milyen fontos megújulni a nőknek az ima területén.

Bizonyságtételeikben az imádkozás próbáiról és eredményeiről vallottak testvérnőink: arról az Istentől, aki ma is tud gyógyítani az orvosi lemondás ellenére; meg tud erősíteni és békességet ad a döntéseinkben, még ha a körülményeket nem is könnyíti meg; és tud adni újulást, amikor az ö emberi természet száraz gallyait kell letördelni az életünkben, hogy valóságos legyen az életünkben a krisztusi öröm.

Az előadást Dr. Halász Irénke tartotta, bevezetésként említve több hűségese imádkozót a múltból. Beszélt imáink indítékairól, ami bármilyen mély lehet, önerőből mégsem tudjuk kitartóan végezni. Az imádság harc, több oldalról is van ellenségünk: a levegőbeli hatalmasságok, a test gyengeségei, ö emberi természet. Sokszor ütközik a mi akaratumk Isten akaratával, de isteni ígéretünk van arra, hogy „Én küzdök érted, Én harcolok”. Bepillanthattunk Anna életébe, aki kiöntötte szívét az Úr előtt; és Jákóbot is láttuk, akinek életébe Isten különösen beavatkozott, hogy az ö emberi természete meghaljon.

A hívő családoknál az egyik legjobban támadott terület a családi oltár. Hogy ez működőképes legyen, fontos „értelmes módon együtt élni...”, hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak” az 1 Pt 3:7 alapján.

Közösen beszéltünk az egyéni és családi csendesség akadályairól, közbenjáró imáról, böjtről. Az éneklésben a helyi gyülekezet dicsőítő csapata vezetett.

Pardi Félix helyi lelkipásztor zárta az alkalmat igei üzenettel.

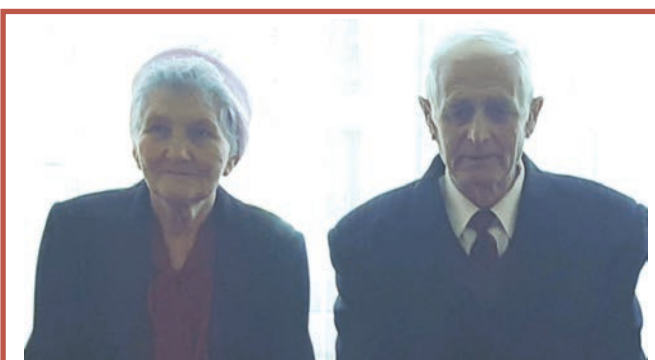
Popa Eunyka

Aranymenyegző Baróton

Isten kegyelméből 2019. március 16-án, szombaton családi körben emlékeztünk meg drága szüleink, Bartha Zoltán és Sárka 50-ik házassági évfordulójáról. Kegyelem, hogy szeretteink minden tagja jelen lehetett az ünnepen. Vasárnap a Baróti Baptista Gyülekezet istentiszteletének keretén belül adtunk hálát Istennek életükért. Győrfi Elek Tóbiás helyi lelkipásztor köszöntése után a család apraja-nagyja énekel üdvözölte az aranymenyegzős házaspárt. Az Úr áldása kísérje továbbra is életüket!

[Szabó Béla]

Ötvenéves évforduló Biharon

2018. november 18-án Biharon Szabó Sándor és Ilona adtak hálát az elmúlt 50 évért.

Az alkalom különlegességét az adta, hogy Zsisku Lajos nyugalmazott lelkipásztor szolgált az istentiszteleten, aki 50 évvel ezelőtt a házasságkötésüket is végezte. Az igehirdetés alapja a 2Móz 13:20-22 és 5Móz 8:2 igeversei lettek. Testvéreinket az Úr 4 fiúgyermekkel és 7 unokával áldotta meg. Ezen a szép napon együtt örült az egész család és köszöntötték is őket. Záró üzenetében Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor a Zsid 10:32-37 alapján bátorította a testvéreket a kitartásra. Isten áldását kívánjuk testvéreink életére és családjára is. **[Albert István Zsolt]**

Mabavisz-ülés Detroitban *(folytatás a 7. oldalról)*

A Felvidékről (Szlovákia) Dóczé Bálint számolt be a Ne-gyed-i és Komárom-i misszió áldásairól és kihívásairól. Rimaszombatban Pálkovács István testvér munkálkodik. Szó esett új missziói lehetőségekről is, amelyek külön lel-kimunkást igényelnének. Örömmel vettünk azonban tu-domást a Szentpéteren levő Immánuel baptista imaház felújításáról is és az ottani misszió fejlődéséről.

Kárpátalját (Ukrajna) Nagy Csaba lelkipásztor testvér képviselte. Tőle tudtuk meg, milyen súlyos kihatásai van-nak még mindig az orosz-ukrán háborúnak az egész or-szágra, benne a kárpátaljai magyarságra, és a baptista gyülekezetekre. Testvérünk ismertette a kárpátaljai gyü-lekezetek körüli fejleményeket, a missziói kezdeménye-zéseket (pl. Beregszászon), és az azokat ért nehézségeket. Szó esett még a budapesti Baptista Teológiai Akadémia kárpátaljai magyarok közt végzett széles körű oktatási munkájáról és annak pozitív visszhangjáról, illetve Kele-men Szabolcs testvérről, aki mint MABAVISZ-misszioná-rius végzi szolgálatát Kisdobronyban és Újgoron.

Magyarországot (MBE) Papp János egyházelnök és Durkó István misszióigazgató testvérek képviselték. El-mondták, hogy az anyaországban jelenleg kb. 300 gyüle-kezetet és 240 lelkipásztort tartanak számon. A taglét-számban enyhe növekedés észlelhető, ami örömdetes, de érezhető az elvándorlás hatása is. Szó esett a terézvárosi gyülekezetplántálásról Budapesten, amelyhez hasonló kezdeményezések vannak máshol is az országban. Külön-leges munkatervként volt említve a magyar jelnyelvi bib-liafordítás, ezen belül jelenleg az Apostolok Cselekedetei van fordítás alatt. Az állam részéről összesen 50 iskola lett átadva a baptistáknak 17.000 diákkal. Rászorulókként naponta 26.000 embert látnak el jótékonyági szolgálat-ban. Nevezetes, hogy Pécsen egy sportiskola a közelmúlt-ban Cserepka János magyar baptista külmiszionárius ne-vét vette fel. Magyarországi misszionáriusokat támogatnak az erdélyi Gyergyóban (Novák Zsolt testvért), a kárpátaljai Beregszászon (Nagy-Kasza Dániel testvért), egy másik testvér a muzulmánok között, Brazíliában is vagy egy hajó, amely az Amazonas folyó mentén fölfelé utazva a kikötőkben missziózik.

Észak-Amerikát Gergely István és Püsök Dániel testvé-rek képviselték, de jelen volt Kulcsár Sándor testvér is Cleveland-ből, mint a MABAVISZ tiszteletbeli elnöke, il-letve Huli Sándor detroiti lelkipásztor és Herjeczki Géza detroiti nyugalmazott lelkipásztor, mindketten helyből. Beszámolójuk szerint az elmúlt év jubileumi év volt szá-

mukra, a Szövetség 110 éves fennállását ünnepelte a Ráma Táborban, ahol ezt családi táborozás kapcsán ünnepelték meg. A tavalyi év folyamán ebben a generációban először vettek fel újonnan alakult gyülekezetet: a floridai Venice-ben a Kulcsár Attila testvér (Kulcsár Sándor testvér fia) által plántált gyülekezet kérvényezte fölvételét a Szövet-ségbe. A másik felemelő mozzanat a kanadai Torontóban épült új imaház megnyitása volt, amelyre június 3-án ke-rült sor. Kihívás a lelkipásztorok és szolgálattevők kér-dése. Jelenleg Deák Zsolt testért várják Clevelandbe Bras-sóból, ahol az ő megérkezéséig Kulcsár Sándor testvér teljesíti a lelkipásztori szolgálatot. A chicagói gyülekezet-ben Szenczy Sándor testvér végezte a szolgálatot, akinek hirtelen egészségi kihívásokkal kellett szembe nézzen. Az ausztráliai Melbourne-i Első Magyar Baptista Gyülekezet is az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetséghez tar-tozik, amelynek lelkipásztora, Horváth Ferenc testvér szintén egészségügyi problémákkal küzd. Imádkoztunk, hogy az Úr erősítse és gyógyítsa meg testvéreinket, hogy teljes erővel folytathassák szolgálatukat.

Erdélyt Pardi Félix testvér, a Szövetség elnöke és alulí-rott képviselték, beszámolva többek között a Solyomkö-vári Tábor építéséről, az Ének-zene Bizottság által a te-metési alkalmakra kiadandó Búcsúhangok c. énekeskönyv nyomtatásáról, a Hargita Táborban működő székelyföldi bibliaiskola újraindulásáról, új lelkipásztorok avatásáról Sebestyén László (Szilágyszentkirály) és Szabó Sándor (Remete) személyében, új misszióállomások indításáról Nagyvarjas, Magyardecse, és Magyarbertéte helységek-ben. Hálások vagyunk az Úrnak, hogy új óvoda épülhet Nagyváradon és Zilahon, ahol mindkét intézményre a misszió eszközöként tekintenek a helybéli gyülekezetek.

A beszámoló után következett a MABAVISZ jövőbeni célkitűzéseinek megbeszélése. Ezek közül megemlíthet-jük egy vajdasági missziómunkás kirendelésének és tá-mogatásának kérdését, a MABAVISZ-honlap elkészítését és karbantartását, illetve a MABAVISZ jelenlétét a médiá-ban, úgy a rádióban, mint a TV-ben.

A Tanácsulást követően aznap este gyülekezeti isten-tiszteletre is sor került, ahol felemelő és ünnepélyes kö-zösségben lehattunk helybeli testvéreinkkel. A különböző köszöntések között a detroit-i gyülekezet énekkara ma-gasztalta az Urat Für Béla vezetésével. Igézhirdetéssel Pardi Félix testvér szolgált a 133. Zsoltár alapján.

Hálások vagyunk az Úrnak a MABAVISZ-on belül ápol-t kapcsolatokért és Urunk áldását minden a különböző or-szágok tagszövetségeinek és gyülekezeteinek életére!

75 éves jubileum Szalárdon (folytatás a 8. oldalról)

magasba fenn, hol bú és keserv nem terem...” – alatt azok névsorának kivetítésével emlékeztünk meg az élők közül már elköltözöttekről, akik egykor a zenekar aktív tagjai voltak.

Isten Igéjét a kondorosi vendéglelkipásztor, Kiss Illés Zoltán testvér hirdette a Mt 24:36–42 alapján. Ez után a helyi gyülekezet ifjúságának énekszolgálatja magasztalta megdicsőült Urunk nevét. Hálát adunk Istenünknek, hogy megáldotta testvéreink által, a misszióútjuk alkalmával elhintett magot, és az bőségesen termett gyümölcsöt megváltó Urunk neve dicsőségére. Egyedül Istené legyen mindenért, minden hála és dicsőség!

Kelemen Sándor Tomi

1. kép – a Szalárdi Magyar Baptista Gyülekezet fúvós zenekarának jelenlegi tagjai. Első sor balról-jobbra: Elek Emília, Mierlut Híri Dániel, ifj. Elek Béla, Elek Gergő, Elek József karmester, Fekete Henrietta, Fábián Inesz, Elek Katalin. Második sor: Elek Lajos, Gál Zoltán, ifj. Elek András, ifj. Kerekes Ferenc, Elek Dávid, Mihancea András Endre. Harmadik sor Kerekes Richárd, Elek Levente, Nagy Arnold, Mierlut Híri Viktória, Fábián Dávid.

2. kép – a Szalárdi Magyar Baptista Gyülekezet első fúvós zenekarának alapító tagjai. Első sor balról-jobbra: Kovács László, Elek Imre, Király András, Kocsis Sándor. Második sor: Dani Tibor, Dani Zoltán, Cséki János, Nagy Pál (kondorosi karmester), Magyarországi, Kiss Béni, Papp György. Harmadik sor: Király Sándor, Elek Lajos, Dani Lajos, Elek Gyula, Domokos István.

JELES NAPOK MÁJUSBAN

- **Május 4-én** VISZ választások Perecsenben
- **Május 6-án** elnökségi, majd **7-én** tanácsülés Nagyváradon. A Szövetség új vezetésének első ülése.
- **Május 8-án** a Magyar Baptista Történelmi Bizottságok üléseznek Komáromban, Szlovákiában
- **Május 24-26 között** Női Csendesnapok a Hargitán

A HÓNAP ÁHÍTATA

Énekelni fogok az Úr útjairól

– Zsolt 138:1-8 (138:5)

Ez a zsoltár csodálatos egyszerűséggel vázolja fel azt, amiért Dávid méltónak tekinti Istent a dicséretre. Sok más zsoltárától eltérően, ebben kevés költői elemet használva, Dávid azonnali, teljes szívből fakadó magasztaló énekkel áldja Istent az istenek előtt. Ezekről feltételezhetjük, hogy lehetnek a hamis bálványistenek, vagy a föld királyai, de akár az angyalok is, akik a frigyláda fölé hajló kérubok jelképében vannak jelen a templomi istentiszteleten. Kálvin, zsoltár-magyarázataiban inkább effelé az utóbbi értelmezés felé hajlik.

Miért magasztalja Istent Dávid? (2.v.) Az Ő hűség szeretéért. A Károli és más fordításokban a kegyelem és igazság, vagy a jóság és hűség kifejezőpár jelenik meg, de a vers második fele főképpen Istennek adott szavához, ígéretéhez fűződő hűségét emeli ki, éppen azt, ami miatt Istennek neve meg van különböztetve, illetve más istenek fölé helyezi Őt. Az Ő szava teljességgel megbízható, miképpen annak neve, Aki az ígéretet beteljesíti. Mi sem bizonyítja jobban ezt, mint hogy Isten beváltotta az ő ígéretét és elküldte Jézust, aki telve volt kegyelemmel és igazsággal. (Jn 1:14,17)

A 3. vers Istennek egy másik lényeges tulajdonságát mutatja be: *Isten hallja, amikor hívják és nem marad tétlen.* Nem mindig azt teszi, amit mi kérünk vagy amire számítanánk, hanem azt, amire igazán szükségünk van. *Bátorítja és erősíti a lelkünket,* mert tudja, milyen könnyen elbátortalanodunk és elcsüggedünk, amikor a dolgaink kedvetlenül alakulnak. Mert hogy ne ismerne az, aki „kezével” alkotott minket? (9.v.)

A „bár fenséges az Úr, meglátja a megalázottat” megállapításban egy ellentét szerepel, miszerint Isten nagysága nem gátolja meg Őt abban, hogy törődjön a föld szegényeivel és alázatosaival. A fennhéjázó, saját magát tartja távol Istentől önteltsége miatt, Isten mégis ismeri. Viszont közel van a megtört szívű, alázatos emberhez. Sőt, nem csak közel van, hanem megtartja, jobbjaival megsegíti őt! Kérted már őt, hogy léphess erre az útra?

Ha igen, akkor ma is bízz benne, hogy javadra dönti el ügyedet! „Emlékezz vissza az útra, és Megtartódat áldd...!” (HH. 171) **[Oláh Lajos]**

Elfogadás és megalkuvás

2019. március 22-én délután több mint száz kíváncsi székely és nem székely fiatal érkezett Marosvásárhelyre, a Székelyföldi Konferenciára. A hétvége folyamán az elfogadás és a megalkuvás témakörében hallgathattunk előadásokat, értékes tanításokat, biznyságtételeket. Mint minden konferencián, most is felüdülés, szeretetteljes fogadtatás, finom ételek, régi és új arcok vártak, sőt, ezeknél jóval több: Isten jelenléte. Így, bár vasárnap délre már kiürültek az imaház padjai, a szívek annál inkább megteltek valódi üzenettel és lelkesedéssel. Megkértünk szervezőket és résztvevőket, hogy válaszoljanak néhány kérdésre, és osszák meg velünk, ők hogyan élték meg ezt a hétvégét. Alább az ő nézőpontjukból kicsit betekintést nyerhettek abba, hogy milyen is volt ez a konferencia.

1) Melyik 3 szóval tudnád leginkább jellemezni a konferenciát (a hangulatát)?

Molnár Nóra: Hangulatos, áldásos, oldott.

Virágh Eszter: Meghittség, mesterkéletlenség, egyediség.

Moroz Tamás: Felemelő, dicsőítő, áldásos.

Kui Péter: Ha a konferencia hangulata egy személy volna, akkor vidám lenne, laza és áldott.

Nagy-Kasza Andrea: Meghitt, családias, közvetlen.

Berszán Gréta: Húúú, reggeltől estig.

2) Milyen szívvel érkezted, milyen elvárásaid voltak ezzel a hétvégével kapcsolatban?

M.N.: A szervezőcsapat tagjaként azzal az elvárással érkeztem, hogy minden rendben menjen, és ne jöjjenek közbe olyan előre nem látható problémák, amelyeket nem tudunk megoldani. Kissé aggódó szívvel érkeztem, de ahogy telt-múlt az idő, egyre inkább megtapasztaltam Isten jelenlétét, hogy áldását adja a konfira, a szervezésre, az előadásokra, és ez megnyugtató.

V.E.: Az elsődleges cél az volt, hogy a konferencia nagyon aktuális témájával közelebből is megismerkedjek, a másodlagos pedig az, hogy annak ellenére, hogy nem vagyok székelyföldi, mégis otthon érezzem magam.

M.T.: Szerettem volna, hogy Isten használjon.

K.P.: Nekem nem voltak elvárásaim, valahogy nem is nagyon gondolkoztam ezen, én még nem voltam egy rossz konfin sem (s ezt sem fogom oda sorolni). Igazából azt se tudnám megmondani, milyen szívvel érkeztem, épp csak kiestem a hétköznapi körforgásából, és már ott is voltam Vásárhelyen – s feltöltődtem.

N.K.A.: Mivel elsősorban szervezőként vettem részt, ezért nagy izgalommal indult ez a konfi számomra, azért, hogy minden rendben legyen. Utólag elmondhatom, hogy Isten elvárásainkon felül megáldotta a hétvégét!

B.G.: Ha már szívről van szó, a pulzusom kicsit talán gyorsabb volt érkezéskor, mint általában. Házigazdaként akadt volna még tennivaló, az elején meglehetősen izgultunk a pici és a nagyobb részletekért is. Ahogy azonban lassan megteltek a padok, csak arra tudtam gondolni, hogy mekkora öröm van mindabban, amiben részünk lesz, közösen.

3) Mi ragadott meg leginkább a tanításokból?

M.N.: Számomra az Isten feltétel nélküli elfogadása és szeretete jelentette ennek a hétvégének a fő üzenetét. Ő nem egyezkedni akar velünk, hogy „nézd, te nekem áldozod a vasárnapodat, és cserébe én megáldalak a hét többi részén”, hanem nap mint nap részt kíván vállalni az életünkben, szeret minket és elvárja, hogy mi is így viszonyuljunk a körülöttünk levő emberekhez. (Péntek este, Tóth Attila lelkipásztor előadása.)

V.E.: Leginkább Dánielnek az erőteljes példája gyakorolt nagy hatást rám, akit a meggyőződés és elköteleződés jellemez. Nagyon erős lelkiismerete volt és tudta, hogy ha a kis dolgokban megalkuszik, akkor az a fontosabb, nagyobb dolgokban sem lesz másképp. Azt is tudta, hogy az Istennel való szembe szegülés következményekkel jár.

M.T.: A péntek esti előadás újból eszembe juttatta, hogy ki nekem Jézus, és ki vagyok én rajta keresztül.

K.P.: Leginkább az ragadott meg a tanításokból, hogy Isten nem ez alapján ítél meg, hány embernek adta át az ígét, milyen butaságokat követsz el az életben, egyedül az számít, hogy átadtad-e neki az életed.

N.K.A.: Igazából minden előadásból kaptam üzenetet, de csak egyet emelnék ki a szombat délelőttiből: „Tartsd meg magad Isten szeretetében! – Ő az, aki elhív és képesít arra, hogy megmaradjunk az Ő szeretetében!”

B.G.: Két egyszerű gondolatot írnék le, amiket úgy gondolom, nem is kell tovább magyaráznom: Isten szeret, anélkül, hogy ezt ki kellene, ki tudnám érdemelni, és nincs privát krisztusi élet. Egységben, közösségben kell gondolkodnom, gondolkodnunk.

4) Mi okozta számodra a legnagyobb meglepetést, legkülönlegesebb pillanatot?

M.N.: Több pillanat, perc volt, amit számomra kedves emberek társaságában eltölthettem, vagy éppen új barátokat szereztem.

V.E.: A szombat esti dicsőítő alkalom okozta a legnagyobb meglepetést, az őszinte, nyílt bizonyágtevésekkel, viszont nem szeretném szó nélkül hagyni a teaházat sem, ami egy másik fénypontja volt a hétvégének, izléseken, kreatívan berendezve és megszervezve.

M.T.: Az egyik legkülönlegesebb alkalom a szombat délutáni-esti együtt éneklés.

K.P.: Számomra a legnagyobb meglepetés az volt, hogy az összes előadás ébresztett bennem gondolatokat, egyik sem volt felejthető, sőt... aktuális üzenete volt.

N. K. A.: Szombat este az, amikor imádkozhattunk azokért, akik még nem Isten gyermekei.

B. G.: A legnagyobb meglepetés a konfi során akkor ért, amikor úgy tűnt, hogy már véget ért. Vasárnap délután kicsit üresnek éreztem a tereket, hiányzott a közös éneklés, a nevető fiatalok, a konfi hangulata. Azt is megkérdeztem magamtól, vajon Jézus is hazament egy kicsit a többiekkel, visszahúzódott a fokozatosan elhalkuló, elhaló hangzavarral? Este, hazafele tartva az egyik kanyarban megláttam egy férfit, aki a járdán feküdt, az útra kilógó lábakkal. Először túl fáradtnak éreztem magam ahhoz, hogy megálljak, hát tovább mentem, mint a többiek. De hátom lépés után eszembe jutott az irgalmas samaritánus története. Megálltam, megfordultam és határozottan léptem párat a földön fekvő férfi felé. Valaki odaszólt nekem, hogy hagyjam, csak részeg. De akadt mégis egy nő, aki felhívta a sürgősséget, míg egy nálam erősebb gyalogos segítségével megpróbáltuk talpra állítani a férfit, aki valóban részeg volt. És fáradt, megtört, reménytelen. Leültettük egy lépcsőfokra, megérintettem a vállát, s bár nem nézett rám, mesélni kezdett. A testvéréről, aki az egyedüli rokona, de nem hajlandó tartani a kapcsolatot vele, aztán könnyes szemmel vádolta magát, hogy képtelen szabadulni az alkoholizmustól. Egyszerűen annyit mondtam neki, hogy Jézus szeret, és meg tud minket szabadítani. Rám emelte a szemeit, mint aki hosszú idő óta először lát reményt és tudom, hitt nekem, annyit válaszolt, tűnődve: „Lehet”. Miután biztonságos, meleg helyre került éjszakára, tovább indultam, hazafelé.

Olyan boldogan, hogy nem tudtam nem mosolyogni mindenkinél, aki szembe jött velem. És azt ismételttem magamban, hogy bár a konfi véget ért már, én mégis megint találkoztam Jézussal, Ő nem ment el, hanem ugyanúgy jelen van, mint a hétvégi hangos éneklésekben.

5) Van egy olyan mondat, üzenet, gondolat benned, amelyet fontosnak tartasz megosztani azokkal a fiatalokkal, akik nem tudtak részt venni a konfin?

M.N.: A mai társadalomban (bár tudom, mennyire elcsépelet ez a kifejezés, ám mégis illik a helyzethez) kevés olyan fiatal van, aki képes követendő értékeket felmutatni, és azok szerint élni. Légy ilyen fiatal!

V.E.: Szintén Dániel példájából tanulva: nem mindegy, hogy hogyan képviseljük Istent, radikális döntéseket kell hoznunk annak érdekében, hogy értelme és eredménye legyen a hívó életnek. Megnyerően, udvariasan kell képviselnünk Őt, az alázat és szelídség kell minket jellemezzen, nem pedig a gőg és büszkeség.

M.T.: Krisztusban Isten gyermeke vagy! Él ez alapján!

K.P.: Emlékeztetett Isten, hogy a bizonyágtevésről, vagy a szolgálat nem üdvösség kérdése, s ne azon izgulj, hogy megfelelsz-e Isten elvárásainak – ezek olyan feladatok, amiket végeznünk kell, és amiben Isten végig velünk lesz.

N.K.A.: Értsük meg a bűnöst, de ne értsünk vele egyet! A lábát akarjuk megmosni, ne pedig a fejét! És még csak annyit üzennék azoknak, akik nem vettek részt, hogy szeretettel várunk a következő székelyföldi konfira!

Kérdezett: **Gál Szilvia**, Barót

KEDVES FIATALOK! Szeretettel várunk benneteket május 17-19. között a Rogériuszi Regionális Ifjúsági Konferenciára. Remek alkalom lesz ez a közös imára és dicsőítésre, lelki növekedésre, új barátságok kezdetére. A hétvége tematikája a hűség lesz. Előadónk: Petyár S. Lóránd, Uzonyi Barnabás és Szabó Szilárd. Részletek és jelentkezés a konferencia facebook eseményén:

<https://www.facebook.com/events/2263867840331849>

Kapcsolattartás: Diószegi Reni, Tel: 0721 795 490

E-mail: rogikonfi@rhbc.ro

■ Szilágyballán 2018. november 21-én került sor **† id. Domokos Lajos** testvér temetésére, aki 83 évet kapott Teremtőnkől. Testvérünk 1935. június 18-án született egy kilenc gyermekes család ötödik gyermekeként. 1952

szeptemberében hitvalló bemeztetésben részesült Szilágyi Dezső lelkipásztor által. 1961-ben házasságot kötött Máté Ilonával, házasságukat az Úr öt gyerekkel áldotta meg. Hosszú éveken keresztül szolgált a gyülekezet ének és zenekarában. 1962-től bányászként dolgozott a sarmasági szénbányában és a nagybányai ércbányában. Átélt világháborút, kollektivizálást, rendszerváltást és a 60-as, 70-es évek ébredését. 2018. november 19-én rövid szenvedés után az Úr hazaszólította. A temetési istentiszteleten Veress Ernő helybeli és Bálint Pál nyugalmazott lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét, kihangsúlyozva, hogy Krisztusban van teljes vigasztalás, mert Ő önmagával vigasztal, hit által vigasztal és a feltámadás valóságával vigasztal. Alkalmi énekekkel a szilágyballai gyülekezet ének és zenekara szolgált. A viszontlátás biztos reménységében kívánunk vigasztalást a gyászoló család minden tagjának. **[Veress Ernő]**

■ 2018. december 24-én búcsúztunk **† Szeredai György** testvértől, akinek Isten 90 évet ajándékozott. A gyászistentiszteleten Bándi Sándor és Nagy Ferencz hirdették Isten ígétét. Testvérünk Egrespatakon született Szeredai József és Katalin második gyermekeként. Édesanyja 8 éves korában meghalt. Elemi iskoláit szülőfalujában végezte, majd Isten kegyelméből megismerte az Urat és 1946-ban Nagyfaluban megkeresztelkedett Szilágyi Dezső lelkipásztor által. 1954-ben házasságot kötött Kui Ilkával. Isten házasságukat négy gyerekkel áldotta meg, amiből kettő csecsemőkorban meghalt. Feleségével 59 évet éltek boldog házasságban. Életének utolsó öt évét özvegységben töltötte. Fájó szívvel búcsúznak tőle gyermekei Katica és férje, Tibor és neje, valamint 6 unokája és 6 dédunokája. Hálával a szívünkben emlékezünk rá és reménykedünk viszontlátásban. „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.” **[Báka Enikő]**

■ Fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva közöljük, hogy kedves édesapánk, **† id. Elek Gyula**, 2019. január 7-én a Megváltó Úrhoz költözött. Isten kegyelméből 90 áldott évet kapott. 16 évesen tett vallást először hitéről, azóta hűséges, kitartó tagja volt a helyi gyülekezetnek. 1956-ban feleségül vette Buda Irmát.

Házasságukat Isten hét gyermekkel ajándékozta meg. Szívén viselte a gyülekezet fejlődését, növekedését. Sok éven át volt a gyülekezet vezetője, karmester. Hivatásának tartotta az elesettek felkarolását, bátorítását. Január 9-én kísértük utolsó útjára a családdal és a gyülekezettel. A gyászistentiszteleten Veress Efraim helyi lelkipásztor a Lk 2:25-32 alapján hirdette az ígét, Kiss Zoltán lp. az 1Móz 48:21 alapján szólt. A temetőkertben Papp László lp. a Zsid 12:1,2,28 alapján, majd Oláh Lajos lp. szolgált Zsolt 37:4-ből. Hisszük hogy az elhintett igemagvak nem hullnak porba. A szalárdi gyülekezet énekkara és fúvóska is szolgált Isten dicsőségére. Urunk áldása maradjon gyermekein, unokáin és dédunokáin! Hálások vagyunk azokért, akik jelenlétükkel kifejezték szeretetüket, és osztoztak fájalmunkban. Hálások vagyunk a szellemi örökségért, emlékét szívünkben őrizzük! **[Híri Márta]**

■ **Melbourne-ben** (Ausztrália) megrendült szívvel, de Isten akaratában megnyugodva vettük tudomásul, hogy **† id. Balla Ferenc** testvért az Úr 2019. január 12-én elszólította e földi létből. Testvérünk másfél héttel a 85. születésnapja előtt, türelemmel viselt betegeskedést követően költözött el az örök hazába. A temetési istentiszteletre január 22-én került sor a *Lilydale-i Memorial Park Temető* kápolnájában. A jelenlevő családtagok, rokonok, ismerősök és gyülekezeti tagok számára Horváth Ferenc lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét 2Tim 4:6b-8 alapján. Elhunyt testvérünk nekrológját fia, ifj. Balla Ferenc olvasta fel. A gyászistentiszteleten férfiri énekek hangzottak el felvételtől. A nyitott sírnál a feltámadás reménységéről szólt Isten ígéje, befejezésül pedig elhangzott „A sötét síron túl vannak a fény hajlékai” kezdetű ének, Horváth Il-dikó és Ádám részéről. Id. Balla Ferenc Érszöllősen született 1934. január 22-én. Szülőfalujában fogadta el megváltójának Jézus Krisztust, és 1952-ben bemeztített. 1958. december 3-án házasságot kötött Irimiás Juliánnával, házasságukat Isten egy fiúgyermekkel áldotta meg. A család 1964-ben Nagyváradra költözött, ahol 22 évig lakott, ez idő alatt az 1. számú Magyar Baptista Gyülekezetben szolgált az Úr dicsőségére. Később id. Balla Ferenc testvér családjával együtt, Magyarországon és Ausztrián keresztül, 1987. március 13-án az ausztráliai Melbourne-be érkezett, ahol 32 éven keresztül örömmel és nagy odaadással szolgálta az Urat a Melbourne-i Első Magyar Baptista Gyülekezetben, igeszolgálattal, orgonistaként, az énekkar és a vezető-

bizottság tagjaként. Elhunyt testvérünket gyászolják: felesége, Juliánna; fia, Ferenc; menyé, Erika; unokája, Dániel; rokonai, ismerősei, és a melbourne-i magyar baptista gyülekezet testvérisége. Testvérünk emlékét szívünkben megőrizzuk. **[Horváth Ferenc]**

■ Szilágyperecsenben temetési istentiszteletre került sor 2019. február 7-én. Az Úr magához szólította † **Kulcsár Józsefné Bogya Margit** testvérnőt 81 éves korában. Testvérnőnk Egrespatakon született 1937. Február 24-dikén, 1954-ben aláme-
rítkezett. Házasságot kötött Kulcsár Józseffel és így Szilágyperecsenbe került. Házasságukat az Úr 4 gyermekkel áldotta meg. Testvérnőnk örömmel szolgált az Úrnak a gyülekezetben, amikor lehetősége volt. Életének utolsó időszakában sokat volt beteg, de helyzetét békésen viselte. A temetési istentiszteleten Deák Zsolt, a Brassó-i Gyülekezet lelkipásztora szolgált a 39 Zsoltár 5-7, 13-14 alapján. A nekrológot Bálint Pál lelkipásztor olvasta fel, aki a temetőben a 73 Zsoltár 21-26 vers alapján hirdette a vigasztalás ígét. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! **[Bálint Pál]**

■ Szilágynagyfaluban † **Tőtös (szül. Szabó) Ilona**, 74 éves nőtestvérünk 29 évig tartó betegség után, 2019. február 17-én, vasárnap délből Urához költözött. 1945. március 16-án született. Fiatalkorában megismerte az Úr Jézust, és elfogadta személyes Megváltójának, amit 1966. október 16-án, 21 évesen megpecsételt a bemeztetéssel, Balla Gábor testvér által. Igyekezett minden döntésében Istenre figyelni, a nehézségekben pedig Isten formáló kezét látta. 1964. november 18-án házasságot kötött Tőtös Ferencsel, és Istenünk kegyelméből 54 évet éltek kiegyensúlyozott, egymást segítő, boldog házasságban. Kapcsolatukat Isten megáldotta két gyermekkel és öt unokával. Hosszas betegségét türelemmel viselte, és készült az Urával való találkozásra. Istennel és emberekkel megbékélve, elaludt. A gyászistentiszteleten a kápolnánál Nagy István lelkipásztor a Jn 11:1-4, 11-27 alapján hirdette az ígét, valamint Tőtös János lelkipásztor, aki mint családtag volt jelen, és mint aki egyszerre pecsételte meg hitét fehér ruhában előrement nőtestvérünkkel, személyes emlékekkel és Isten vigasztaló üzenetével szolgált. A sírnál a Jn 11:32-44 a feltámadás reményében búcsúztunk. A gyülekezet ének- és zenekara szolgált Isten dicsőségére. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászolóknak! **[Nagy István]**

MIT TANÍT A BIBLIA? (23.)

A zeneismeret (és minőség) tragikus hanyatlása

Sokan közülünk még gyermekkorban megtanultunk kottát olvasni, és egy vagy több hangszeren játszani. Élveztük az énekórákat. De zenei ismereteinket leginkább az istentiszteleteken hasznosítottuk: zenekarokban, ének-
karban szolgáltunk. Legtöbbször lépésről-lépésre haladtunk előre: előbb a pengetős zenekarban, aztán a fúvós zenekarban és ifjúsági énekkarban, majd a „nagy” énekkarban. Ez utóbbiban énekelni valóságos kiváltság, előléptetés volt. Az énekórákon való részvétel és az istentiszteleteken való szolgálatok közösségi- és hitéletünk megélésében fontos szerepet játszottak. Időközben némelyek billentyűn is megtanultak játszani, és kísérték az énekeket harmóniumon, orgonán vagy zongorán.

Valamikor régen, a gyülekezetek szinte megalakulásukkal együtt énekkart is alapítottak: Kolozsváron 1893-ban, Nagyváradon, Nagyszalontán és Diószegen 1894-ben, majd sorra a szilágysági gyülekezetekben is. Papp Károly, Orosz István és Darabont Gyula triója indította el a hangszeres éneklést, és a fúvószenekarok nem hiányozhattak az ünnepekről. A gyülekezetek sorra vásároltak harmóniumokat, hogy az énekeket vezessék és kísérik. 1913-ig 18 énekeskönyvet nyomtattak! Nagy volt az igény a közös- és karenekekre. Micsoda idők!

De úgy tűnik, hogy ennek a korszaknak a végéhez közeledünk. Sok baptista gyülekezetben már halófélben van az énekkar és a zenekar. A szülők sem látják fontosnak, hogy gyermekeik kottát és hangszert tanuljanak. A pengetős zenekarok már régebben fűzfára akasztották hangszereiket, mert túl „egyszerűnek és elavultnak” tűnt azzal dicsérni az Urat. Illetve a gitár megmaradt! De nem a klasszikus gitárjáték, ahol a húrokat egyenként pengetve, felbontott akkordokat játszanak, hanem úgy, jazz-esen, a húrokat egybe „verve”.

Az énekeket többszólamra megtanulni és úgy énekelni? Az bonyolult, nincs már rá igény. Erőteljes mikrofonokra és hangfalakra van igény! Dob és cajon, basszusgitár és csergődob! Nem szükséges harmonizáció sem, megfelelő akkordfűzés. Elég egy szólam, és valamivé nagyobb hang-
erő! A szöveg lehet igénytelen nyelvtanilag és irodalmilag, esetleg teológiailag is. A mai pop-zene úgyis mind egy lére megy, ahol a kíséret számítógéppel is megoldható, és nincs szükség/lehetőség kreativitásra és eredetiségre. Ma már minden hangos lehet, és a dinamikai jelzések fölöslegessé váltak. Pedig az ige arra tanít, hogy „énekeljétek bölcsességgel!” (Zsolt 47:8)

[Dr. Borzási István]

2019. március 30-án a kincses város baptista imaházában tartotta az RMBGySz negyvente sorra kerülő választó kongresszusát. A „forradalom” óta ez volt a kilencedik ilyen találkozó, amelyen a 189 összegyűlt képviselő továbbra is Pardi Félixet választotta a Szövetség elnökének, Borzási Pált pedig főtitkárnak. A főtitkárhelyettes feladatait Rajna Ottó látja el négy évig. Az elnökséget kiegészítő négy alelnök személyeiben is vannak változások: míg Szűcs Sándor és Budai Lajos továbbra is az elnökség tagjai maradtak, Kis Juhász Vilmos és János Csabát Fazakas György, illetve Szabó László váltotta. A találkozón részt vett Viorel Iuga, a Román Baptista Unió elnöke is, aki előadást is tartott.

Sebestyén László szilágyszentkirályi és Kis Juhász Vilmos helyi lelkipásztor buzdítottak imára, utóbbi teljes szívből való megtérésre szólított fel: „Isten bánkodik, de nagy kegyelmű, késedelmes a haragra.” A Hit Hangjaiból felcsendülő közös énekeket Simon András, aradi lelkipásztor vezette.

A köszöntések és az érdemi munka sorát Pardi Félix leköszönő elnök nyitotta meg a napirendi pontok ismertetésével. Ő köszöntötte hivatalosan Viorel Iugát, a RBU elnökét is. Iuga testvér a Szövetség elnöksége által mottóul választott nehémiási igét (2:18) vette szolgálatá alapjául. „Elsősorban nem a meghívást köszönöm nektek, hanem azt a szolgálatot, amelyet minden nap végeztek a gyülekezetekben. Azt a szolgálatot, amelyet két szóval tudnék jellemezni most: szép és nehéz.” „Motiválni szeretnélek titeket, mert sokszor a szolgálattevők élete sem elég buzgó.” „A mai nagyon változó világban is van, ami nem változik: Isten, az evangélium, a Szentlélek, az örökkévalóság nem változnak.” „Amikor Isten nem tesz valami különlegeset, abba a kísértésbe esünk, hogy mi tegyünk valami különlegeset. Viszont a természeti dolgok nem tudnak szellemi változást létrehozni. S akkor feltevődik a kérdés: Nem tudja Isten az istentiszteleteinket olyan helyé tenni, ahol Ő jól érezze magát, és az odaérkezőket Isten jelenléte megvizsgálhassa?” „De ha Isten tud munkálkodni különleges módon, miért teszi ezt látszólag gyülekezeteinkben? Azért, mert ő az ő szolgálát akarja

használni. Ha őszinték vagyunk, mindannyian panaszkodunk, mint Nehémiás, aki látta a nyomorúságot, amiben népe szenvedett. És mit teszünk? Megvárjuk, hogy Isten természetfölötti dolgokat tegyen mellettünk, vagy bekapcsolódunk az ő munkájába? Sok olyan szereplője van a Bibliának, akinek sikerült másokat motiválnia a szolgálatra. Mózes, Józsué, Beméritő János, Pál. Vagy Nehémiás testvére, Anán, aki meglátogatta, és elmesélte, milyen sorsban élnek otthon a zsidók. És ezzel sikerült motiválni Nehémiást, hogy sírjon, böjtöljön és közbelépjen. Olykor, egy helyén mondott információ motiválni tud valakit, hogy elinduljon egy szolgálatban. Szolgálattevőkként elégedettek vagyunk az odaszánásunkkal és az áldozatkészségünkkel? Ha igen, hálát adhatunk Istennek. De még akkor is vállalhatunk még egy kicsivel többet.”

Az Unió elnökének tanítása után a választásra került sor, amelyet Kovács József szilágysomlyói lelkipásztor, a Szövetség korábbi főtitkára vezetett. A szavazatszámlálási szünetekben beszámolókat hallgattunk meg a leköszönő vezetők részéről, és más aktuális kérdések is napirendre kerültek. Az utolsó ilyen szünetben tartotta meg a Szövetség újráválasztott elnöke székfoglaló igehirdetését. Pardi Félix a 133. Zsoltár alapján beszélt a testvéri egységről, ennek fontosságáról, áldásáról, gyönyörűségéről. „Ez ugyanakkor a Sátán egyik legnagyobb rémülete. Ezért azon van az utolsó időkben, hogy támadja ezt az egységet. Ha csak lehet, ne legyenek együtt a hívők. Ha együtt vannak, minél kevesebbet legyenek együtt, vagy ne azzal foglalkozzanak, amivel kellene. Mert tudja, hogy ha ez a testvéri egység megvalósul, mennyei erő szabadul fel.”

Békés, hasznos találkozó volt, friss lelki üzenettel, őszinte imákkal és örömteli Isten-dicsérettel. Isten tanácsolja és támogassa a régi-új vezetőket és hordozza továbbra is közösségünket!

Gönczi Géza

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar

Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba

Felölős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta. ISSN 1223-4605**